

ת"פ 62012/09 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 62012/09 - מדינת ישראל נ' פלוני
בפני כבוד השופט רות שפירברג כהן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פלוני

הנאשם

הכרעת-דין

כתב האישום ורקע

1. נגד הנאשם הוגש, ביום 30.9.20, כתב אישום המיחס לו עבירה של תקיפת בת זוג - לפי סעיפים 382(ב) ו-379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. בכתב האישום צוין כי במועד הרלוונטי לכתב האישום, היו הנאשם והמתלוונת - מ"מ - ידועים הציבור במשך שנה ושלושה חודשים. הנאשם והמתלוונת התגוררו יחד לסירוגין, ולהם ילדה משותפת כבת 4 חודשים.

בכתב האישום נטען כי ביום 20.3.22, בדירת מגורי הנאשם והמתלוונת שבinfeld, שתה הנאשם בירוח משעות הבוקר. בשעה חצות לערך, צפה הנאשם בטלוויזיה בסלון והגבר את הקול, שעה שהተינוקת ישנה, לא שעה לבקשת המתלוונת להנמיך את הקול על מנת שהተינוקת לא תתעורר, ואמר למતלוונת "אני אעשה מה שאני רוצה".

בהמשך, ניגש הנאשם למיטת התינוקת, נגע בה והזיז אותה בחוזקה וכתוצאה מכך התעוורה התינוקת משנהה והחלה לבלבול. כשהמתלוונת קמה מהספה עליה שכבה ושאלה את הנאשם מדוע עשה זאת, תקף אותה הנאשם באופן שדחף אותה בחוזקה, הדף אותה עם גבה אל הקיר, אחץ בידיה וסובב אותה, גרר את המתלוונת לעבר דלת הכניסה, הכנס אותה למטבח, והצמיד אותה למקיר תוך שהוא אומר למתלוונת: "את לא תגיד לי מה לעשות", אז הכה אותה בידיה.

יריעת המחלוקה

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

הנאשם כפר במיחס לו והכחיש כי תקף את המתלוונת. בפתח משפטו, טענו באיו כוחו כי ביום האירוע התרחש בין בני הזוג ויכוח על רקע כספי, כי הוא לא נגע בbulletin התינוקת, אלא רק הבית בה, וכי כל המיחס - מוכחש (עמ' 1). ניתן להרחיב ולומר, כי על פי גרסת הנאשם שהושמעה בהמשך המשפט, נזנחה הטענה לגבי ריב על רקע כספי. הנאשם העיד כי יום האירוע היה "יום רגיל" (עמ' 28 ש' 32), שבו פרץ ביןו לבין המתלוונת ויכוח סביב דרישתה ממנו להנmir את הוולדים בטלויזיה, ובמהמשך ביקשה ממנו לכבות את מכשיר קליל. הנאשם טען כי הוא סירב לכבות את הטלויזיה, וכי המתלוונת עסעה, התווכחה, והגיעה "לטונים גבוהים", וכשראתה שהמתלוונת אינה נרגעת הילך לשון (עמ' 28 ש' 25-30). לדבריו, תוך זמן קצר גילתה שהמתלוונת הזמינה משטרה, וזאת כי שוטר העיר אותו משןתו (עמ' 29 ש' 7). הנאשם שלל גם את הטענה ששתה ביום האירוע לשוכרה. מדובר, אם כך, בcpfירה מוחלטת במיחס לנואם לגבי יום האירוע.

עדים וראיות

4. מטעם המأشימה העידה המתלוונת מ', וכן עדת ההגנה ט', קרובות משפחה שהעידה לגבי דברים ששמעה מהמתלוונת בטלפון כבר בליל האירוע ובஸמרק לאחריו. מוצגים נוספים מטעם המأشימה הוגשوا בהסכמה, והם כוללו את השיחה של המתלוונת למועד 100, דוח הפעולה של השוטרים שהגיעו לבית בליל האירוע, צילומים מהבית, וצילומים של המתלוונת, יחד עם תעודה רפואית שלה, מזכירים של שוטרים, וחקירת הנאשם מליל האירוע.

5. מטעם ההגנה העיד הנאשם בלבד, וכן הוגשנו מטעמו מוצגי הגנה שונים, שבהם הודיעה שמסרה המתלוונת במקורה קודם בין בני הזוג מחודש פברואר 2019, דוח פעולה ומזכר מאותו אירוע. עוד הגיעו הנאים מסמכים מהליך של צו הגנה שנתקטה המתלוונת נגדו. ובנוסף הגיע צילומים של הבניין בו התרחש האירוע, ומסמכים הנוגעים למצבו הכלכלי.

6. צוין כי ב"כ הנאשם **לא הגיע** במהלך ניהול המשפט את שתי הבדיקות של המתלוונת שנגבו בחקירות התקיק הנוכחי, ואולם לאחר שמצאת כי סיכון הנאשם התייחסו בהרחבה לאותן שתי הבדיקות, ואילו המأشימה התייחסה בסיכוןיה לכך שהבדיקות לא הוגשו, ניתנה החלטתי ביום 21/10/26, כי ההגנה רשאית להגיש את שתי הבדיקות. בשלב זה הסגור אכן הגיע את שתי הבדיקות שנגבו מהמתלוונת, ואילו המأشימה לא התנגדה לכך.

הכרעה והنمקה

7. לאחר ששמעתי את עדי הצדדים, סקרתי את המוצגים ועינתי בסיכוןי הצדדים, מצאתי כי המأشימה הוכיחה מעלה לספק סביר את אשמו של הנאשם בעבירות תקיפה בת הזוג המיחסת לו. גרסתה של המתלוונת עוררה את אמוני המלא, חרף ההפניות הרבות של ההגנה לסתירות או ליקויים אשר נפלו, על פי הטענות בגרסתה. מצאתי כי גרסת המתלוונת מוצאת תימוכין בריאות נוספת, בהן גרסת העידה

ט'. לעומת זאת, גרסת הנאשם לא עוררה ספק באש灭ו, וכפי שיובהר, אף הוסיף, בחוסר אמינותה, ראיות להרשעתו.

אביא להלן את נימוקי החלטתי.

.7. הטיפול בתיק חקירה זה החל משicha המתלוונת למועד 100 של המשטרה. בשיחתה עם המוקדנית, שנעשתה ביום האירוע, 22.3.20, בשעה 01.17 (על פי דוח הפעולה ת/6, ותמליל השיחה ת/9) שוחחה המתלוונת עם המוקדנית, בבקשתה ממנה להזמין נידת **שהיא בוכיה**. המתלוונת מסרה שהיא רבה עם החבר שלו, **שהוא "مصطفול"**, וטלטلت את בתם בת 4 חודשים. המתלוונת מסרה שהיא **דחף אותה וזרק דבריהם**. המתלוונת מסרה שבן זוגה בבית, וכי היא מעשנת ומנסה להירגע, וכי בבקשתה היא שיזכיאו אותו כי היא "צריכה שקט".

.8. המתלוונת מאיה מלסה, בת 31, ואם לבת משותפת לה ולנאמם, העידה בבית המשפט ביום 22.6.21. המתלוונת מסרה כי בין הנאים התקיימה מערכת זוגית במשך כמספר שנים וחצי, אשר הסתיימה בפרידה. לדבריה, הפרידה התרחשה על רקע תלונה קודמת שלה נגד הנאשם משנת 2019, כאשר קראה למשטרה עקב אירוע בו הוא זרק דברים במהלך ויכוח (עמ' 2 ש' 16). המתלוונת סיפרה לגבי אותו אירוע קודם (להלן: "**התלונה מ 2019**"), כי היא ביקשה בו את עצרת המשטרה לעוזב את הבית ולקחת את הדברים שלה. המתלוונת מסרה גם כי בתלונה מ-2009 היה ביקשה שלא לפתח נגדה הנאשם תיק, על מנת שלא יפגע לו בעובדה. כאן המוקם לציין כי **ה הנאשם הנו סוחר בשירות ביתו הסוחר**, העבד בארגון במשך כ-17 שנה, ומוצב בהווה בכלא שטה (עדותו בעמ' 26 ש' 12).

.9. לאחר שנפרדו בשנת 2019, גילתה המתלוונת שהוא בהריון ונושאת ברחמה את בתו של הנאשם. בשבוע או שבועיים אחרי לידת התינוקת, שי-לי שמה, חזרו המתלוונת והנائم לחוות יחד בביתו של הנאשם בניסיון לחזור את הקשר למען הילדה המשותפת (עמ' 2 ש' 21).

.10. לגבי יום האירוע, שהתרחש כשלושה חודשים לאחר שבני הזוג שבו להתגורר יחד, מסרה המתלוונת כי הנאשם **שתה מהבוקר בירה**, לא אכל ולא שתה כלום ורק הרבה לשחות, למורת שאלת אוטו מודיעין והוא נהג כך. המתלוונת העידה כי כך המשיך יומו של הנאשם עד שעות הערב, ללא תקירת מיוחדת או מריבה, עד שבערב הפעיל הנאשם את הטליזיה בווילום גבוה. המתלוונת מסרה כי בשלב זה היה כבר רצחה לישון, וביקשה מהנائم להנמיך את הקול, ואולם הוא ענה לה: "**את לא מחליטה ואת לא תגיד לי מה לעשות אני אעשה מה שאני רוצה כי זה הבית שלי**" וגם: "**אני לא אתן לך לישון תהיי ערה כל היום, את לא תישני היום**". המתלוונת תיארה כי בהמשך, במהלך שעות הערב, התינוקת מתה כמו בכוננה להכעיסה, בעת שהיא ניסתה להירדם על הספה בסלון, שלידה ישנה התינוקת בעריסה. הנאשם הנמיך והגבר את הוילום לסירוגין, ובשלב מסוים הגיע לעירסת התינוקת והזיז אותה מצד לצד. המתלוונת העידה כי כעסה על מה שראתה, ושאלתה את הנאשם מה הוא עשה, ואילו הוא השיב: "**כלום רק הזזתי בובה**" (עמ' 3 ש' 10). המתלוונת העידה כי ליד התינוקת לא הייתה כלל בובה, וכי היא "התעצבנה" וקמה מהספה לקחת את השלט ולהנמיך את הוילום כדי שהילדה לא

תתעורר. בשלב זה הנאשם דחף אותה והזיז אותה כדי למנוע ממנה גישה לשפט. המטלוננט התעקשה להגיע לשפט, ولكن דחפה את הנאשם צדקה, אך הנאשם **משך אותה וגורר אותה לעבר דלת הכנסייה**, **שעליה הטich אותה** (שם ש' 13). בין בני הזוג המשיך ויכוח, והמטלוננט צעקה לעבר הנאשם: "מה אתה חושב שאתה נמצא בעבודה?", כשכוונהה לעובודתו של סוחר, המפעיל לעיתים כוח בעובודתו עם אסירים. לדבריה של המטלוננט, הנאשם המשיך בתקיפה, **גורר אותה לעבר המקרר במטבח**, הכה **אותה בידיה והכאייב לה**, ולבסוף עזב אותה והלך ממנה. המטלוננט מסרה כי היא התקשרה למטרתה, וכי בשלב זה הנאשם הייתה בחדר אחר.

.11 עדותה של המטלוננט עוררה את אמוני. התרשםתי מעדות שנמסרה בכאב ובהיעדר הגזמה. מדובר באם צעירה לתינוקת, אשר ההגנה, חרף טענות שונות להיעדר מהיינות, שבhan לא מצאת מושג ושאליהן אתיחס, לא הציעה לגבייה כל הסבר מדוע שתטפול אשמת שווה על בן זוגה, אב משותף לילדה רכה. כשהשאלה הניגרת למה שתטפול עליו המטלוננט השיב רה: "אני מאד רוצה לדעת" (עמ' 35 ש' 19), ולא הציע כל סיבה הgingnit מדווע שבת זוגו תפלייל אותו ותגרום לפירוק התא הזוגי המשפחתית הטרוי.

.12 המטלוננט התייפה בשיחה למועד 100, כאשרהה לנידת בליל האירוע, וגם בעדותה בבית המשפט, העידה בסערת רגשות ותוך בכ. ניתן היה להבחן במצוקתה של המטלוננט ובעלבונה מהיחס המשפיף שספגה מהמעורב, וכן בכאבה בשל התמוטטות הזוגיות. המטלוננט העידה כי מאז ליל האירוע היא עזבה את הדירה המשותפת ועברה לבית אמה (עמ' 4 ש' 26), וכי כבר בליל התלונה, התקשרה למטרתה שובי, אחורי שהניגרת עוכב למטרתה, כדי לבדוק אם הוא חזיר, על מנת למהר ולעוזב את הבית טרם ישוב הוא לביתו (ראה שיחה נוספת בתמליל השיחות למועד 100, 1/9, וכן עדותה בעמ' 5 ש' 14) בנקודה זו ראוי לציין, כי אחת מטענות ההגנה הייתה שהמטלוננט ביקשה לסליק את הנאשם מהבית, וכן התלוננה תלונה שקרית, ואולם טענה זו אינה מעוגנת במציאות, עקב עזיבת המטלוננט את הבית המשופף עם התינוקת. לא מדוברumi שטקטית ביקשה להתמקם בדירת מגורים, תוך סילוק הדיר האחר.

.13 מצאתי קו הgingnit בתיאור שתיארה המטלוננט את הנאשם ואת התנהגו, אשר הסלים והתכערה בהשפעת שתית אלכוהול מרובה. כאן המקום לציין שהניגרת הכחיש ששתה כמות חריגה, ואישר שלכל היותר שתה שלושה בקבוקי בירה, ואילו המטלוננט מסרה שתה ללא הפסקה, ומבל' לאכול, משועות הבוקר. בהסתמכתဟה הניגרת, הוגש לתיק החוקירה צילום, שהנו אחד משני צילומים בಗליון שהוגש וושסומן 1/4. שני הצילומים שבת/4 הוצגו למטלוננט על ידי התובעת, והוא העידה כי מדובר בארגז עם בירה בצלום אחד, ובצלום השני עוד **בקבוקים ריקים במטבח אשר הניגרת שתי אותם** (עמ' 5 ש' 19). מדובר בשני צילומים, שבאחד נראה היבט ארגן גדול של בקבוקי בירה, ואילו הצלום השני, איקוטו לא טוביה דיה להדפסה בשחור לבן, ואולם כשהואג בቤת המשפט הצלום הצבעוני, ניתן היה להתרשם ממנו בבירור כי על שולחן או משטח שיש, הוצבו בקבוקים ריקים רבים של בירה (לדעתי כתשעה בקבוקים ר.ש.כ.). צילום זה של בקבוקי הבירה, אשר הוגש בהסתמכתה, תומך בגרסת המטלוננט כי הנאשם הרבה לשחות ביום האירוע. גרסת הנאשם לגבי הצלום 1/4, שהוצע לו על ידי התובעת בחקירתו הנגדית, הייתה כדלקמן:

"ש. לגבי ארגז הבירות שהיה אצלכם במטבח, אתה אומר שאתה לא יודע מה זה
הבקבוקים האלה?

ת. אני לא ראיתי את התמונה.

ש. התמונה שהסנגור ראה לנו.

ת. אני ראיתי רק ארגז ואני קנייתי.

ש. אני מראה לך תמונה של בקבוקי בירה על השיש.

ת. התמונה זו לא יכול להיות. אני לא שתייתי בלבד באותו סוף שבוע. אני רוצה לדעת
מתי זה צולם. "

ומיד בהמשך:

"לשאלת בית המשפט, אין אתה מסביר שיש לנו בקבוקים ריקים על השיש, אני רק משער,
אולי היא הוצאה ושם על השיש. אני לא יודע. אני מכחיש ששתיתך את כל זה, חבל שלא עשו
לי בדיקת אלכוהול במשטרתך. אני מכחיש שאתה ראייתי ככה בקבוקים מסוודרים והוא יכול להיות
שהיא הוצאה וסידרה את הבקבוקים. אני בחים לא השarticתי ככה בקבוקים על השיש." (עמ' 39 ש' 4)

14. סברתי כי הצלום, שכאמור הוגש בהסתכמה, מחזק מאד את גרסת המטלוננט. כי הוא הגאים בשתייה.
הנאשם הכחיש ששתה הרבה, והבקבוקים הרבים שבמטבחו, מעמידים את גרסתו בספק רב. הצלום
הוגש בהסתכמה, אף לא ידוע מי צילם אותו, והדבר לא נמסר ולא הוברר בניהול התקיק. אני מסכימה עם
קביעת הסנגור בסיכוןיו כי המטלוננט הייתה בהכרח זו שצילה את בקבוקי הירה (סיכון ההגנה
פסקה 54 עמ' 11). על גלון הצלומים מופיעים ראשי התיבות ש"ט, שיטיות כנראה לשוטרת שביל
טרבלסקי, עדת תביעה אשר לא העידה עקב ההסתכמה בין הצדדים, ולא הוברר באמצעותה איך הגיע
הצלום לידי וממי צילם אותו. המטלוננט לא נשאלה בשום שלב אם היא צילמה את הצלומים, ואין כל
בסיס להניח דוקא כך, במיחוד נוכח ביקורת של אנשי משטרת בית, אשר יתכן וצלמו את הבקבוקים.
לא סבירה בעיני הנחת הנאשם שהמטלוננט הוצאה וסידרה את הבקבוקים. התרשםתי שהנאשם
הופתע בעת עדותו בבית המשפט מהצלום הצבעוני, ובו בקבוקים ריקים רבים של בירה, שהוצג לו על
ידי התובעת בחקירה הנגדית, וכי עקב גרסתו שאינו שותה הרבה, הרחיק עצמו מאותם בקבוקים וטعن
שאינו יודע איך הגיעו למטבחו. האמנתי למטלוננט שהנאשם שתי הירה, ושהבקבוקים הריקים רוקנו
על ידו, ולא האמנתי לנואם שהתחחש לבקבוקים שצולמו במטבח ביתו.

15. המטלוננט העידה שגם היא נהגה לשותה בירה עם הנאשם (עמ' 7 ש' 15), ואולם לא הובא כל
ממצא, והוא גם לא נשאלת, לגבי אפשרות שביום האירוע הייתה שיכורה, או שתתה הרבה. שוטרי הסיר

שהגיעו לבית הנאשם ציינו כי נאשם הדיף ריח של אלכוהול (ת/6), ואילו לגבי המתלוננת לא הובא, כאמור, כל מידע לפחותה. מסקנתי היא כי הנאשם היה מי שרוקן את רוב בקבוקי הבירה שנוטרו רקיעם במטבחו, וכי, אכן התנהג בהשפעת השתייה, כפי שהמלוננת מתארת.

.16. המתלוננת העידה בחקירהה הנגדית על האופן בו משפיעה שתית אלכוהול על הנאשם. לדבריה, הנאשם הוא "**בן אדם רגוע כשהוא לא שותה**" אבל כשהנאשם שותה הוא הופך ל"**אלים יותר אגרסיבי**", "**היה מתעצבן**" ו"**נדלק מהר**" "**מתעצבן על דברים קטנים כשהוא שותה**", כגון: "**מכוס כלשי שיושבת על השולחן ולא הרמתה אותה**" (עמ' 8 ש' 6 ואילך). המתלוננת העידה עוד כי נאשם הרבה לשותות, וכי שתית אלכוהול מSchedulerת אותו בעת שהוא בחופש מעבודתו הקשה. בכלל, לדבריה, נהג הנאשם לשותות 6-5 בקבוקי בירה פעמיים בשבוע. אלא שהפעם הגזים "**הגימת יתר**". (עמ' 7 ש' 12).

.17. ההתנהגות המיוחסת לנאשם בכתב האישום מתאימה לתיאור הכללי שתיארה המתלוננת, לגבי האופן שבו הואמושפּע מצריכת אלכוהול רב. ההתנהגותו של הנאשם, על פי תיאורה של המתלוננת, ניכרת בהדרגתיות ובהסכמה בעבר האירוע, שבו שתה ושותה, והפך לאלים ותוקפן. תוארה ההתנהגות מתрисה של הנאשם לפני המתלוננת, כמו להכעס, בגין בקשתה ממנו להנמיך את קול הטלויזיה. התיאור שמסרה המתלוננת מרובה פרטים, קולח, וחוי, במקומות בהם תיארה את הנאשם מגביר דווקא את הווילום, ומשמע העורות מקומות. התיאור לפיו הנאשם הגיע לתינוקת, אשר ישנה, ונגע בה, לדעת המתלוננת דווקא כדי להטריד אותה ולהפריע לה בניסיונותיה להירדם, ובמה שגם התיאור לגבי ההתנהגות כוחנית בעניין השלט, ובעקבותיו הדחיפות והאלימות - כל אלה הם תיאורים סדריים, המתאיםים לתיאור של שכור הנוגג באופן מטריד, בלתי רצינלי ונעדיר עכבות. המתלוננת מסרה גם כי הנאשם עזב אותה ונכנס לחדר אחריו שראה שהוא מצצלת למשטרה (עמ' 6 ש' 11). לא מדובר בהתנהגות מתוכננת ממניע להזיק, אלא דווקא בהתנהגות מתפרצת בהשפעה של אלכוהול.

.18. בעדות המתלוננת ניכרות המתינות והכנות, בין היתר בכך שהבהירה שהנאשם فعل "בسطלה" בהשפעת השתייה עליו. המתלוננת לא הגיזמה בתיאור הנגיעה שנגע הנאשם בابت התינוקת. אמנם בהודעה למועד 100, שבה הייתה נסערת, המתלוננת השתמשה במונח "טלטל", שתיארה את ההתנהגות הנאשם לפני הילדה, אך מצאת כי לא הייתה כוונה עצלה ליחס לנאשם אלימות כלפי הילדה. היא מסרה תיאור עקבי של ההתנהגות מטרידה ומתרגרה כשהנאשם "מציז אותה מצד לצד" (עמ' 3 ש' 9).

.19. בנוסף, התרשמי מכך שהמתלוננת לא נמנעה מלתאר את תגובותיה שלה, גם אם יש בתיאור לצירזה באור בלתי מחמי - כשהעידה שהתעצבנה מכך (עמ' 3 ש' 11), או שאמרה לנאשם תוך כדי האירוע: "**מה אתה חשב שאתה נמצא בעבודה**", ואף אישרה שצעקה על הנאשם וביקשה שיירגע (עמ' 10 ש' 19) ואף **דחפה אותו חזקה** (עמ' 10 ש' 33). גם תיאור התקיפה שהנאשם תקף אותה הנו תיאור ספציפי ומואפק שנטול הגזמה, ושאינו מאפיין כלל וכלל הפללת שואא.

.20 ההגנה הפנתה לכך שהמתלוננת מסרה בשיחתה למשטרה, בין היתר, שהנאשם "זרק דברים" בבית. נטען שדיוח זה נסתיר בדו"ח הפעולה של השוטרים, שציינו כי בבית לא היו "דברים שבורים" (ת/6). המתלוננת נחקרה על עניין זה, והעידה כי אינה זוכרת אם הנאשם זרק דברים שבורים (עמ' 6 ש' 26) ועמדה על כך שבזמן האירוע, הנאשם זרק דברים בכניסה לבית ובמסדרון (עמ' 10 ש' 24). לא מצאת סתרה בעניין זה, ולא ראייתך בדו"ח הפעולה, שבו לא מצאו השוטרים חפצים שבורים, כל פגיעה בגרסת המתלוננת, אשר לא מסרה בשום מקום שהנאשם שבר דברים בבית.

.21 המתלוננת מסרה כי עקב תקיפתה חשה כאב בידיהם, לא יכולת לטפל בתינוקת במשך שבוע, וחבלה ב"כחול בידיהם" (עמ' 4 ש' 26). ההגנה ביקשה למצוא סתרה בין דברים אלה להיעדר כל מצוי לגבי חבלות. אכן, שוטרי הסיוור לא הבינו בחבלות על גופה של המתלוננת (ת/6), גם השוטרת הגור לב ציינה כי לא ראתה על גופה של המתלוננת חבלות (ת/10), ואף בצילומי המתלוננת (ת/1) קשה להבחין בחבלות. בנוסף, הפנה הסגנור לטעם רפואית ת/2 בה התלוננה המתלוננת על כאבים בגוף עקב מכות מבן זוג, אך לא תועדו חבלות על גופה. לא ראייתך בדברים אלה משקל לסתור את גרסת המתלוננת, שכן היא דיווחה על חבלה קלה ("כחול"), מסרה בשיחה למוקד 100, בתשובה לשאלתך, כי "משש אינה נזקקת לטיפול רפואי" (ת/9), והסבירה בעדותה שקשה להבחין על גופה בחבלות עקב צבע עורה השחור (עמ' 18 ש' 25). הסבר זה מקובל עלי. מצאת כי גם בעניין הנזק הגוף שגרם לה, המתלוננת עוררה אמון, ונמנעה מהגזמה וסימנים לרצוץ להזיק לנאשם. יצוין כי המאשימה נקטה זהירות, ובהיעדר מצא רפואי, לא ייחסה לנאשם גרימת חבלה, אלא הסתפקה ביחסו של "תקיפה סתם", ולכן לא ראייתך בהיעדר מצא חבלתי כל משקל.

.22 ההגנה הפנתה להבדלי הכוחות הניכרים בין המתלוננת, שהנה גROMה וקטנת גוף, לנאשם, שהנו גבוה וחסוך. נטען שאילו היה אמת בתיאור של המתלוננת, היה צפוי להיגרם לה נזק גופני ניכר כתוצאה מתקיפתה בידי הנאשם, וכי היעדר החבלה מAIR את גרסתה באור בלתי אמין. גם בעניין זה לא ראייתך מצאת את היעדר החבלה המשמעותית כזה התואם את תיאור האלים המתונה כפי ממש, שכן מצאת את הדגימה מעין דחיפות לא חזקות, שהנאשם דחף אותה (עמ' 4 ש' 13) ולפיך לנאשם לא מיוחסת אלימות חמורה, ולא נטען שחייב בכוונה בבת זוגו, או שהשתמש בכללו קלשו. מדובר בדחיפות וב盍צמלה לקיר ולמקרר, אשר סביר שלא יותרו חבלות קשות, חרף ההבדלים בין השניים במשקל ובмест גוף. המתלוננת העידה על כאבים שליוו אותה שבוע אחרי האירוע, ותיאור זה תואם את התקיפה שהותקפה.

.23 המתלוננת העידה כי האירוע האלים הדרמטי נמשך כשעה וחצי (עמ' 4 ש' 6), וגם לגבי תיאור זה הושמעו בסיכון ההגנה טענות רבות. הסגנור נקט בסיכון ציני, והתיחס לאירועים שתיארה המתלוננת במילה "קרב", מילה אשר חזקה שוב ושוב בסיכון, במטרה לצייר את גרסת המתלוננת כ מגוחכת. על פי הטענה, אין ב"קרב" שתיארה המתלוננת הגיון, משנמשך לארוך זמןכה רב. דעתך שונה גם בעניין זה, וזאת משמצאת, כפי שהובא לעיל (לדוגמא בסעיף 12), שהתיאור של המתלוננת הוא תיאור הגיוני וסדרן. מדובר בבני זוג המתגוררים יחד ואשר שהו באותו ערב שבמהלכו הסלימה התנהגו של הנאשם בהדרגות עקב השפעת אלכוהול, למריבה ולאלימות, האירועים - ויכוח על וילום, נסיען של

המתלוננת להירדם, הנגעה של הנאשם בילדת, ויכולים, גישה לשולט, ובהמשך התקיפות, אין מנעה שיאימשו במשך שעה וחצי. לא מדובר בתיאור שאינו מתיחס עם ההגון.

.24 עיון בהודעותיה של המתלוננת למשטרה, האחת נגבה ממנה בבית על ידי השוטר ארץ חזון, והماוחרת נגבה בתחום עפולה על ידי החקורת הגר לב, מגלה כי לא נפלו סתרות משמעותיות בין שמסרה שם, לבין מה שמסרה בבית המשפט בעדותה. הסגנור המלומד עשה כל אשר יכולתו כדי להצביע על סתרות בין הגרסאות, ואולם מצאתי כי גם אם לא מדובר בגרסאות זרות, הרי שהבדלים בלתי משמעותיים, והם גם מוסברים הגיונית.

.25 ירעה נרחבת ביותר בחקירה המתלוננת, ובהמשך גם בסיכון ההגנה, הוקדשה לאירוע המוקדם משנת 2019, שבו התלוננה המתלוננת נגד הנאשם בפעם הראשונה. כאמור, המתלוננת העידה כי אחרי אותו אירוע, עזבה את הדירה בה התגוררה עם הנאשם, ורק בהמשך, לאחר שגילתה שהיא בהריון ממנה, ילדה את בתם, חזרו השניים לגור יחד בחזויות. כאמור, המתלוננת העידה כי באותו מקרה, בתמונה מ-2019, ביקשה להימנע מפתחת תיק נגד הנאשם, כדי לא לפגוע בו ובעיסוקו כסוחר, וכי הזמינה משטרה לבית רק כדי שתוכל לצאת מהבית בלי שהיא ימנע זאת ממנה ויפרע לה (עמ' 2 ש' 17).

.26 בקשר לדברים אלה, ההגנה הפנתה שוב ושוב לכך שבאירוע האחרון, נשוא כתוב אישום זה, המתלוננת מסרה לשוטר ארץ חזון, שהגיע לביתה בלילה, כי בעבר הנאשם כבר "הרבייך לה" וכי היא התלוננה נגדו. בבית המשפט המתלוננת העידה כי בתמונה מ-2019, הנאשם **לא הכה אותה**, ולדבריה "**היה אירוע, לא מכות**" (עמ' 8 ש' 21), ושבאותו מקרה היא ביקשה לлечת מהבית, לאחר הנאשם זרק דברים, וכשהוא מנע ממנה לעוזב, קראה למשטרה. נתען שקיימת סתרה מהותית ומכרעת בין דבריה בלילה אירוע האחרון, על כך שבתמונה מ-2019 הנאשם "הרבייך" לה, כשהבמהشر חזרה בה המתלוננת ציינה שלא הייתה אלימות פיזית.

.27 המתלוננת נקרה בשאלת האם היא ארכוכת והסבירה שוב ושוב בחקירהה הנגידית, כי מסרה לשוטר הסיוור שהגיע לביתה בלילה שהיא **מקרא קודם שבו קראה למשטרה**, ולא התקונה להודיע דוקא על אלימות פיזית קודמת, כי נאם לא תקף אותה בתמונה מ-2019 (חקירהה ע"י הסגנור בעמודים 8, 9 ועוד). לגבי התמונה מ-2019, הגיעו ההגנה את הודיעת המתלוננת מיום 14.2.17 (נ/3) שם נמסר מפי המתלוננת שהנאשם זرك בגדים שהיא קנחה, והוא מנע ממנה לפנות את דברי בהוללה שהזמיןנה, כי הוא חשש שהוא תיקח דברים מרכושו. המתלוננת **ציינה במפורש, אז בפברואר 2019, שהנאשם לא תקף אותה**, ואף מסרה כי אינה חששת ממנו.

.28 לא מצאתי בעניין זה כל משקל, והסביר של המתלוננת מקובל עלי. באירוע נשוא ענייננו, המתלוננת העזיקה משטרה, אחרי שהנאשם תקף אותה. השוטר שהגיע רשם מפיו שהנאשם הרבייך לה בעבר והיא כבר התלוננה נגדו. הסיפה נכון, ועל כך אין עורין, שכן המתלוננת אכן התלוננה בעבר, ב-2019, על אירוע אלים מצד בן זוגה, ואילו לגבי הרישא, מקובל עלי ההסביר שהמתלוננת התקונה באופן כללי

לאירוע אלימות קודם שבו ביקשה סיוע משטרתי, **ולא דוקא אירוע תקיפה פיזית**. בהמשך החקירה, כשנגבתה מהמלוננט, באירוע הנוכחי, תלונה מפורטת, הממלוננט כבר לא צינה שהנאשם הכה אותה בתלונה מ-2019 (ראה את ההודעות שנגבו מהמלוננט נ/9 ונו/10). לא מצאי כל הגיון בטענה שהמלוננט ניסתה ליחס לנואם אלימות קודמת, שנה קודם לכך, באופן מוגזם, שכן לא רأיתי כל טעם או תכילת להגזמה או ל"ניפוח" לגבי אירוע ישן. גם שוכנעתי כי בעיניו הממלוננט, היא חוויתה בעבר אירוע אלים, ولكن מסרה שהיא אירוע זהה, למורות שאז לא היה מדובר באלים פיזית, אלא "רק" בזריקת בגדים ובמניעת תנועה.

.29. אוטה תלונה מ-2019 נوثחה בהרחבת ע"י הגנה, שמצויה כי היה מדובר שם בתיאור בלתי עקי של הממלוננט לגבי התנהגות הנואם, שפעם תואר על ידיה כמו **שזורך דברים עלייה**, ובמקום אחר תואר כמו **שזורך דברים באופן כללי, ולא עלייה**. לא ראיתי גם בדברים אלה משקל. יש לציין כי מדובר באירוע קודם, שאינו נדון בכתב האישום הנוכחי ואינו מיוחס לנואם כלל, וכן יש לו השפעה עקיפה ושולית בסוגיה שבפניינו. הגנה מבקשת לגוזר מסקנה מאותו אירוע קודם, לגבי מהימנות הממלוננט באופן כללי ובאירוע הנוכחי, ואילו אנוoci מצאי כי מהימנותה לא נפגעת עקב נסיבות התלונה מ-2019, שכן ההבדלים שעלייהם מצביעה הגנה אינם מהותיים, ואין סתיירות מהותיות בין התיאור שמסרה הממלוננט לגבי אותו אירוע בזמן, לבין התיאור על מה שקרה אז - במשפט הנוכחי.

.30. הגנה הפונתה גם להחלטת כב' השופט קימלמן מיום 26/4/2020 בהליך של צו הגנה שנתקטה הממלוננט נגד הנואם, שם ציין השופט כי הממלוננט **הותקפה פיזית בעבר על ידי** הנואם. נטען כי קביעה זו, מצביעה על הגזמה מפי הממלוננט לגבי התלונה מ-2019, באופן הפגע באמינותה.שוב, גם בטענה זו, איני רואה משקל, שכן מדובר במסקנה של כב' השופט, המבוססת על דברים שהובאו בפניו, ככל הנראה לגבי התלונה מ-2019, שבה התלונה הממלוננט למשטרה נגד הנואם, אך לא בגין תקיפה פיזית. אין לשולל כי הדברים נאמרו באופן לא מדויק ע"י הממלוננט או ע"י את כוחה באותו הליך, ואולם איני רואה בכל הנ吐נים לגבי הליך צו הגנה סימנים להפללה או לחוסר אמינות מכוונים.

.31. כאמור, הממלוננט העידה שלאחר התלונה ב-2019 היא נפרדה מהנאשם ועזבה את הבית המשותף. לדבריה, החיכוכים בין הנואם היו בעיקר בעניינים כלכליים, שהובילו לפרידת. הממלוננט מסרה כי הנואם היה מצוי אצלם גירושין, נזקק לכיסוף כדי לשלם לגרושתו, ודרש מממנה להשתתף במחצית ההוצאות הביתיות, דרישת שלא הייתה מקובלת עלייה, ונראית בעיניה נוקשה וקטנונית **"אמרתי לו שאני לא גרה עם שותף אני גרה עם חבר"** (עמ' 9 ש' 22). הממלוננט תיארה את אופיו הנוקשה של הנואם גם בתלונה מ-2019. היא מסרה שבאותו אירוע, שכשביבקה לעזוב וקראה להובלה, הנואם מנע מממנה ללקת והתקUSH לבדוק את הארגזים שארזה, שמא נטלה בהם רכוש ששייך לו (הודעתה נ/3). יזכיר כי أكدת זה, של חישד בממלוננט כשרזה, **אושר על ידי הנואם**, שהuid בהתאם, כי כשהמלוננט ארזה, הוא פתח לה קרטוניים עקב חישד שחסרים לו דברים (עמ' 28 ש' 8).

.32. הנואם העיד לגבי נסיבות שונות שהביאו לדידו לאוותה פרידה מהמלוננט בשנת 2019. הנואם לא

הכחיש שהפרידה הייתה בהמשך לתלוונה מ-2019, אלא ש לדבריו, השניים נפרדו עקב אירוע שהיה קשור **למיטה** שהייתה בדירה השוכרה של בני הזוג, ואשר הייתה שייכת לבעל הבית, מר יגר. הנאשם העיד בהרבה, שהמתלוננת הצעה לזוג קרוביו משפחה שאר נישואו, שיקחו מהבית את אותה מיטה, שהיא היהת ללא שימוש, ואף העבירה את מיטה לנשואים הטריים ע"י מוביל. הנאשם כעס על התנהגות המתלוננת, ועל כך שנטלה רכוש של בעל הבית ללא אישור, וראה בכך "מעין גנבה" (עמ' 27 ש' 7). לדבריו, לאחר שעמד על כך שהמתלוננת תחזיר את המיטה, ואף דיווח למיר יגר, בעל הבית, על התנהגותו הקלוקלת של המתלוננת, המתלוננת עשתה עליו, קראה לו "מלך", ולמעשה עזבה את הבית ופירקה את הזוגיות עקב כעס עליו בגין התנהגותו לגבי אותה מיטה.

33. המתלוננת הכחישה בעדותה את טענת הנאשם, על כך שהפרידה בין השניים קשורה לסיפור המיטה (עמ' 15 ש' 8), וטענה לגופו של עניין, שלא עתה הייתה חופשית להשאיל את אותה מיטה באופן זמני לקרווי המשפחה שהתחתנו, וכי התכוונה בסופו של דבר להחזיר את המיטה, וכןן כך עשתה לדרישת הנאשם. המתלוננת העידה, לשאלת בית המשפט, כי לא עסה על הנאשם בשל הדרך בה הינה מולה בעניין המיטה, ועל כך שדרש ממנו להחזיר לה דירה (עמ' 14 ש' 33).

34. לא ראייתי משקל ממשוני בפרשת המיטה של בעל הבית, שנה פרשה ישנה משנה מ-2019, ואשר לגבייה לא הוכח די הצורך קשר לפרידה הקודמת בין בני הזוג. ההגנה הגישה התח כתובות שהוא, בין המתלוננת לבעל הבית יגר לגבי אותה מיטה, ואולם אותן צילומי מסך של התח כתובות ווטספ, הוגשו "על תנאי" וסומנו נ/2, על פי החלטתי מעם' 16 ש' 25, כשההגנה התחזיבה להביא את בעל הבית מר יגר לעדות, להגיש את התח כתובות כדין ולהעיד על נסיבותה. אותו יגר לא העיד בסופו של דבר, ומכאן שההתח כתובות אינה קבילה, ולא הוכח שפרשת המיטה התרחשה בסמוך לתלוונה מ-2019.

35. יחד אם זאת, גם אם אין, לטובת הנאשם, שהפרידה שלו מהמתלוננת בשנת 2019, והتلוננה מ-2019, היו קשורים לאותה מיטה, אשר המתלוננת לקחה ללא רשות מבעלה של הדירה - לא ראייתי שי בכך השפעה על הקביעות בתקן הנקוצי. גם אם נטלה מיטה ללא רשות, מtower דירה שכורה בה הTEGRORAH, הרי שמדובר עלי גרסה המתלוננת כי הייתה זו השאלה זמנית, של חפץ שערכו לא ידוע, ובכל מקרה לא מצאתי בעניין כלו, ובגרסת המתלוננת לגביו, משום פגם מוסרי חריף באישיותה של המתלוננת.

36. נקודה נוספת הראوية להתייחסות קצרה, הנה תשובה המתלוננת לשאלת הסנגור אם שכנים שמעו את הצעקות מהדירה בליל האירוע. המתלוננת מסרה שהבנייה הוא בית רועש ו"**גם אם היה מתה שם אף אחד לא היה ניגש**", תשובה שהוגדרה כבלתי אמינה על ידי ההגנה. ב"כ הנאשם הגיע צילום של הבניין, וטען כי במבנה ארבעה דירים בלבד, זוג צעיר, ומשרד רואה חשבון (עדות הנאשם עמ' 32 ש' 14). גם בטענה זו לא ראייתי רלוונטיות, שכן לא הונחו בפני ראיות על כך שבמבנה יישנים שכנים הדרכונים לרוחמים. אין מבחינתי ממשמעות להיעדרם של עדים מקרוב השכנים. יש לזכור הנאשם אינו מכחיש שהוא ויכוח בין למתלוננת בליל האירוע, ואף טען שהמתלוננת הגעה "**לטונים גבוהים**"

(עמ' 28 ש' 25-30), מכאן שהוא אכן אישר שהיה רעש חריג, אשר לא הביא לכל תגובה מצד השכנים. גרסת הנאשם תומכת אפוא בגרסת המתלוננת על כך שחרף הרעש מהדירה, אף שכן לא נקט פעולה או בירור.

37. גרסת המתלוננת נתמכת בעדותה של עדת הגינה ט'. עדה זו, שהנה קרויבת משפחה של המתלוננת, וגם של הנאשם, העידה שהמתלוננת, שעמה קיימת לה היכרות וקשר שאין מההדוקים (עמ' 22 ש' 25), התקשרה אליה בלילה בוכה ונסערת בשעת לילה מאוחרת, אחרי שהזמנתה משטרת (עמ' 20 ש' 30), וגוללה באזניה את אירועו אותו לילה, שהחל, לדברי המתלוננת לט', מבקשתה של המתלוננת לנאם להנמק את המוזיקה, והתדרדר לאלים כפיה מצדו, בכך שדחף אותה למקרר. העדה סיפרה ששמעה מהמתלוננת שהנאם הגביר את המוזיקה בכונה, והנאם ניער את התינוקת. העדה מסרה כי לא שמה לבה לפרטוי הפרטים, כי הייתה עסוקה בניסיונות להרגיע את המתלוננת הנסערת. המתלוננת סיפרה לעדה ט', שכואב לה כל הגוף.

38. התרשםתי לטובה מעדותה של העדה ט', ולא הובא בפני כל טיעון משכנע מדוע לה לאותה עדה להזיק לנאם, שלגביו העידה שהוא בן אדם טוב, ללא כל סכוסן קודם אליה (עמ' 21 ש' 4). הנאשם העיד כי אין לו כל סכוס עם ט', וכי אינו מודע לסיבה מדוע שעדה זו תעיד נגדו להפלילו (עמ' 36 ש' 17). שוכנעתי כי העדה סיפרה את אשר שמעה מהמתלוננת, וכי היא אכן התרשמה שהמתלוננת הייתה במצבה, נסערת ווביכה בשיחתן הטלפונית בלילה האירוע. ראיות לגבי מצב נפשי של קורבן עבירה משמשות תוספת ראייתית בדרגה גבוהה, עד כדי "סיעע", היקן שנדרשת ראייה מסווג זה (ראה ע"פ 1275-09 פלוני נ' מ"י : ע"פ 02/6375-בבקוב נ' מדינת ישראל ע"פ 1895/01 פלוני נ' מדינת ישראל)

39. בנוסף, מקובלת עלי טענת המאשימה, לפיה עדותה של ט', ששמעה על מקרה אלימים בסמוך לאחר שקרה, מפני נגעתה העבירה, מניה עם החרים לסיג האוסר עדות שמוועה, לפי כלל ה"رس גסטה" שבסעיף 9 לפקודת הראיות הקובע כדלקמן:

"עדות על אמרה שנאמרה בשעה שנעשה, לפי הטענה, מעשה עבירה, או בסמוך לפניו או לאחריו, והאמרה נוגעת במישרין לעובדה השיכת לעניין, תהא קבילה אם אמר אותה אדם שהוא עצמו עד במשפט."

עדותה של ט', שמצאתה אמינה, מחזקת את גרסת המתלוננת הן במישרין, עקב מסירת פרטיים מודיעיקים לגבי האירוע, והן בעקיפין, מהתרשומות לגבי מצבה הנפשי הקשה בסמוך לאחר האירוע, בשיחת הטלפון הלילית.

40. ניתן לסכם ולומר, כי מצאתי את המתלוננת מהיימנה, ואת גרסתה סדורה ונקייה מחשד לגבי כוונה להפליל את הנאשם לשווה ולהזיק לו. שורה ארוכה של טענות שנטענו כנגד אמינותה של המתלוננת, נמצאו על ידי כבלתי משכנעות אוZNICHOT BMSHKL. כפי יובא כתע, לא מצאתי בגרסת הנאשם כדי לשכנע, ולא רק זאת, אלא שמצאתי בחלק מהדברים שמסר, כדי חזק את אשמתו.

.41. בדבר אחד הנאש שכנע, ודבר זה הנו דבריו לגבי הטלטלה המשמעותית שאוותה הוא עובר עקב התלונה נגדו ובגין אישומו בתיק זה. הנאשם גבר 38, שהנו כאמור סוחר בשירות בתי הסוהר, שם הוא משרת שנים רבות, ברצף אחרי שירות סדיר במשמר הגבול. הנאשם נהנה ממעמד כלכלי שפיר, עקב תעסוקה יציבה ומוגמלאת, שהוצגה בהגשת פלטי חשבון בנק (נ/5 ו- נ/8). הנאשם העיד ברגש על תחששות עזול, מכך שלדבריו נחشد והואשם ללא כל בסיס, ועל התוצאות של ההליך. לדבריו, ברגע בו הגיע שוטר לבתו ביום האירוע נהרסו חיו (עמ' 29 ש' 7). על החקירה העיד כי היotta חוויה קשה עברו, וכי בהיותו איש חוק, היה שבור, כשמצא עצמו אזוק בתחנה אחרי חקירה (עמ' 29 ש' 18)

.42. אמנם התרשםתי מすべו של הנאשם ומדאגתו לעתידו, שמא תיפגע תעסוקתו מהרשעה פלילית, ואף נתתי אמון בדבריו על העצב שהוא חש עקב ניתוקו מבתו, שמאז האירוע לא חיה עמו והוא לא רואה אותה לדבריו (עמ' 32 ש' 25), ואולם, לצעריו, מעבר לאמור, גרסתו של הנאשם אינה אמינה בעני. התרשםתי שהנאש פועל בגישה קורבנית, המתכחשת למציאות, לבעייתיות שבהתנהגותו, לאילמוות ולהשפעת אלכוהול עליו.

.43. בעודו דומע, הנאשם העיד שמעולם לא הכה את המטלוננט, שלאulos לא ירים יד על איש, ובמיוחד לא על המטלוננט שהייתה האהבה שלו (עמ' 35 ש' 15).

הנאש שלל את האלים ביום האירוע, ומסר כי היהRib Koloni, סיבוב בקשתה של המטלוננט ממנו להנmir קול של הטלויזיה. בעקבות המריבה הלך הנאשם לשון, ולדבריו הופתע להתעורר כশוטר לידו.

מלבד האלים ביום האירוע, הנאשם שלל גם עניינים אחרים, שבראשם הטענה כי היה שיכור, וכי צרר בקבוקים רבים של בירה. הנאשם העיד כי הוא שותה באופן מידתי, ולא יותר מ-3-2 בקבוקים בסופי שבוע (עמ' 35 ש' 7) ומסר כי גם ביום האירוע שתי רק 3 בקבוקי בירה (עמ' 34 ש' 13).

.44. הנאשם הכחיש את טענת המטלוננט, על רק שבשנת 2019, בני הזוג נפרדו עקב דרישתו הנוקשה שתשתתף בחציון של ההוצאות הבתיות, ועמד על רק שמצבו הכלכלי טוב, שביחסון הבנק שלו היו באותה תקופה כ-38,000 ₪, ולכן לא היה צריך כספים מבת זוגו (עמ' 30 ש' 9 ואילך). הנאשם שלל את טענת המטלוננט שביקש ממנו כסף עקב הליכים עם גירושתו (עמ' 29 ש' 30), והעד שבחודש ספטמבר 2019 העביר לגירושתו 25,000 ₪ וכן סימן את ההליך אליה (עמ' 30 ש' 30).

.45. הנאשם מותיר רשם ראשוני חיובי. הופיעו נאה, דיבורו נעים ובלתי מתלהם, וудותו לוותה ברגש ובדמע. חרף טענותו כי הופל לשווה על ידי המטלוננט, שנגעה קלפיו, על פי מה שהובא מפיו, בכפיות טובה, עת סיבכה אותו בשקרים שבדתה מליבה, הוא הביע כלפי סובלנות רבה וחיבה וכן אמר:

"**ש. מה אתה מרגיש כלפי היום?**

ת. היום אני רוצה שהיא תהיה אישה חזקה, היא אימה של הבית שלי ושלא יחסר לה שום דבר, ואם צריך לעזור לה ולתת לה אני אתן לה כדי שהבת שלי תגדל טוב. "

עמ' 36 ש' 29

46. גרסת הנאשם נעדרת אמינותה ברכיביה השונים, אין הגיון בפסדה החזובית שהציג. באופן בסיסי, לא מצאתו הגיון בטענה שהמתלוננת, רוקה בת 30 ואם לתינוקת, תבחר להפליל לשווה את אבי בהה, אם לא תקף אותה, לא שתה, לא דרש השתתפות בהוצאות, ולא גילה כלפיה כל יחס זולת התחשבות טהורה בצריכה וגלו依 אהבה כלפיה, כפי שהוא מצהיר. אין הגיון בתיאור של הנאשם לגבי יום האירוע, לפחות, אגב ריב זנich בענייני ולווים של מכשיר טליזיה, שלאחריו הנאשם פרש לישון, תבחר המתלוננת להגיש תלונה שקרית. הנאשם נשאל, על ידי ביהם"ש, לגבי הפרע בין תיאורו את האירוע עניין של מה בקשר וכירב סתמי, לבין תיאורה של המתלוננת את התנהגותם כתוקפנית, מאימת וمسلימה, והשיב כי אין לו הסבר. כשנשאל אם יש הסבר אחר להתנהגותה של המתלוננת, אולי טעתה לחשוב שהוא פוגע בילדיה, או אולי היה ריב שימושי טרם הזמן המשטרה, העיד למעשה אין לו כל הסבר.

אביא הדברים כלשונם, לשם ההדגמה בדבר חוסר הגיון המאפיין את גרסת הנאשם:

"**תיארת אירוע מאד נקודתי על מוסיקה, ואילו מאייה תיארה שזה הלך והחמיר על רקע השתיה שלך ושדיבرت אליה בצורה לא נעימה, האם זה נכון מה שהיא אמרה לדוגמה: את לא תגיד לי מה לעשות, את לא מחייבת זה הבית שלי.**"

ת. בהתחלת היה ויכוח על הוולדים של הטלויזיה, העрисה של הילדה הייתה קרובה לטלויזיה. נראה האור הפריע לה, אמרתי לה שהיא יכולה להיכנס לחדר השינה אבל היא לא רצתה. אני נכנסתי לחדר לישון כדי שזה לא ימשך. אני לא יודע להסביר לך למה היא אמרה את זה.

אם היא צעה עלייך ואמרה לך דברים לא נעימים? האם היא היתה תוקפנית אליו?

ת. היא שכבה על הספה ונתנה לי מכח על הרגל כדי שאנמוך. כך התחליל וכך נגמר.

אמרת שלא נגעת בילדה ולא ניערת אותה, האם בסיטואציה זו מאייה חשבה שנגעת בילדה? האם היה לכם ויכוח סיטואציה שנגעת בילדה?

ת. לא.

אם היא אמרה לך לא לגעת בילדה, תעוזב אותה, מהו זה?

ת. היא רק אמרה לי תכבה את הטלויזיה, אתה מפריע לי ולילדה. זהו. "

(עמ' 39 ש' 27).

.47 משקל מרכזי יש לכך שהנאשם מכחיש את הטענה שתה בנסיבות ביום האירוע. נראה כי בהנחה זו מצוי לב המחלוקת, וכי הנאשם אינו מכיר בעובדות הנוגעות לצריכת האלכוהול שלו, ולתוצאות. בסעיף 12 שליל התייחסתי בהרחבה לתגובהו של הנאשם, כשהבעדתו הוצגו בפניו צילומיים של בקבוקי הבירה הרבים (כתשעה) שצולמו במטבחו ביום האירוע, וקבעתי כי גרסתו, לפיה הבקבוקים לא היו במטבח, אינה אמינה. אני סבורה שאותם בקבוקים מוכיחים מכך את גרסת המתלוונת לגבי ההגמה הנিcurrת של הנאשם בשתייה, גם אף אם הייתה אמינה עלי. אני סבורה כי הcalculation של הנאשם את הטענה כי הוא נטה לשותה לשוכרה, ומידתו על כך שאין שותה מעל שלושה בקבוקים, הנה גרסה מלאכותית שיש לדחות.

.48 גם גרסת הנאשם כי לא היו לו ומתלוונת עימומות בענייני כספים, אינה אמינה בעיני, ונראה כי גרסה זו מוסיפה להערכתה שהנאשם נocket בהרחקה עצמית מלאכותית ומוגמת מכל טענה שמיוחסת לו. הנאשם הציג דף חשבון, לפיו בחודש פברואר 2019 הייתה בחשבון יתרה ע"ס כ 28.208 ₪ (נ/8). מידע זה הוביל כדי לשכנע שהנאשם מבוסס, וכי אכן אין הגין בתענת המתלוונת שדרש ממנו דרישות כספיות. ואולם בהמשך התברר מפני הנאשם עצמו כי בהסדר עם גורשתו, העביר הנאשם לגרושה בחודש בספטמבר 2019 סכום נכבד של 25.000 ₪. מידע זה מחזק את גרסת המתלוונת על כך שהנאשם היה במצווקה כספית עקב ההליכים מול הגירושה, אשר קיבלה בסופו של דבר את מרבית הונו בזמןן, ושולל את הcalculation של הנאשם.

שוכנעתי כי בין הנאשם למתלוונת אכן היו עימומות לגבי דרישותיו ממנה להשתתף בהוצאות, וכי עימומות אלה העכוו מכך את היחסים, עד כדי פרידה בשנת 2019. הנאשם לא מסר גרסת אמת בעניין זה.

.49 גרסת הנאשם ב"פרשת המיטה" ששייכת לבעל הבית, הותירה עצמו לגביו רושם כי הוא אדם נוקשה ממשו, וזאת בניגוד לאופן שבו ביקש להציג עצמו, כבן זוג רך ומתחשב. אמנם, יש הצדקה, ولو מסוימת, לגישה ביקורתית כלפי התנהגות המתלוונת, אשר, לדברי הנאשם, נטלה ללא רשות הבעלים מיטה שנמצאה בדירה שכורה והעניקה אותה לאחרים. ואולם נראה כי גם התייחסות הנאשם הייתה קשוחה מכך, וספק אם לא למלילה מהנדרש, כshedivoh לבעל הבית על מעשי בית זוגו, דרש את החזרת המיטה לאלאתר, ועוד הביע באזני המתלוונת חשד שהוא גונבת ממנו, עקב הדופי המוסרי שראתה במעשהה שלקחה את המיטה (דבריו בעמ' 28 ש' 8). תיאור זה סודק את התמונה החיובית שהנאשם ביקש לציר בה את עצמו. התנהגותו באותו אירוע, מסתדרת עם ההתנהגות המתוארת בכתב האישום. בנוסף, הבחירה שבחור הנאשם, לספר בהרחבה הרבה על אירוע המיטה, שהתרחש לכואורה ועל פי דברי הנאשם מעלה משנה לפני יום האירוע, נראה כמו ניסיון מצדיו להבאיש את ריחתה של המתלוונת, ולשכנע הבחירה שבחור הנאשם, לפני יום האירוע, נראתה כמו בלתי עניינית, שלא קשורה לאירוע האלים שביבנו. גישה זו אינה מחמיאה לנאשם ומותירה רושם בלתי חיובי לגביו.

.50 לsicom, שוכנעתי בגרסת המטלוננת שמצאתה אמינה. אני מאמין לדבריה, על אף שהנאשם תקף אותה ביום האירוע, ודוחה את הטענות שנטענו נגד אמינותה. דבריה מתחזקים בראיות שונות, כפי שפורט, ובهن עדותה של עדת ההגנה ט'. הנאשם אינו אמן עלי, ושוכנעתי, חרף התקשתו, כי ביום האירוע שתה כמות גדולה מאד של בירה, שהשפיעה עליו להתנגד כפי שפורסם בכתב האישום, ולתקוף את המטלוננת.

אני מרשים את הנאשם בעבירה המיוחסת לו.

ניתנה היום, כ"ב חשוון תשפ"ב, 28 אוקטובר 2021, במעמד הצדדים